

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์ของการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยความพึงพอใจในการทำงาน ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการลาออกของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ทำการนำข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้ 370 ชุด มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์โดยแบ่งออกเป็น ตอน ดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นปัจจัยความพึงพอใจในการทำงาน
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นปัจจัยความผูกพันต่อองค์กร
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจในการลาออก
- 4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอิทธิพลปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยความพึงพอใจในการทำงาน และปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรที่มีต่อความตั้งใจในการลาออกของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ ดังนี้

n	แทนจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทนค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
p	แทนความน่าจะเป็นในการยอมรับสมมติฐาน
df	แทนชั้นของความอิสระ (Degree of Freedom)
F	แทนค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F-Distribution
t	แทนค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-Distribution
r	แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
Beta	แทนค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรในรูปคะแนนมาตรฐาน

R	แทนค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ
R ²	แทนค่าสัมประสิทธิ์ในการตัดสินใจ
Adjust R ²	แทนค่าสัมประสิทธิ์ในการตัดสินใจ ที่ปรับแก้ไขแล้ว
Sig.	แทนระดับนัยสำคัญทางสถิติ
H ₀	แทนสมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทนสมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทนค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทนค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการประกอบอาชีพวิศวกร สาขาทางด้านวิศวกรรมและสัญชาติขององค์กรที่สังกัด โดยมีผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในตารางที่ 4.1 (ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ) และตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	(ปี)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ต่ำที่สุด	22	
มากที่สุด	58	
ค่าเฉลี่ย	30.43	6.129

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	265	71.6
หญิง	105	28.4
รวม	370	100
สถานภาพสมรส		
โสด	273	73.8
สมรสแล้ว	97	26.2
รวม	370	100
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	267	72.2
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	103	27.8
รวม	370	100
ระยะเวลาในการประกอบอาชีพวิศวกร		
ไม่เกิน 5 ปี	203	55
6-10 ปี	84	22.6
11-20 ปี	70	18.8
21 ปี ขึ้นไป	13	3.6
รวม	370	100
สาขาทางวิศวกรรม		
สาขาวิศวกรรมโยธา	79	21.35
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล	60	16.22
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า	49	13.24
สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม	82	22.16
สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	32	8.65
อื่นๆ	68	18.38
รวม	370	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

สัญชาติขององค์กรที่สังกัด		
องค์กรที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่เป็นชาติญี่ปุ่น	178	48.1
องค์กรที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ไม่ใช่ชาติญี่ปุ่น	192	51.9
รวม	370	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม และตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั้งไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้ดังต่อไปนี้

เพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นวิศวกรเพศชาย จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 71.6 รองลงมาเป็นวิศวกรเพศหญิง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุมากที่สุด 58 ปี มีอายุน้อยที่สุด 22 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 30.43 หรือประมาณ 30 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.129

สถานภาพสมรส พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นวิศวกรที่มีสถานภาพเป็นโสด จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 73.8 รองลงมาคือ วิศวกรที่มีสถานภาพสมรสแล้ว จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2

ระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นวิศวกรที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 72.2 รองลงมาคือ วิศวกรที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8

ระยะเวลาในการประกอบอาชีพวิศวกร พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นวิศวกรที่มีระยะเวลาในการประกอบอาชีพวิศวกรไม่เกิน 5 ปี จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 55 รองลงมาคือ วิศวกรที่มีระยะเวลาในการประกอบอาชีพวิศวกร 6-10 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 วิศวกรที่มีระยะเวลาในการประกอบอาชีพวิศวกร 11-20 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 และ วิศวกรที่มีระยะเวลาในการประกอบอาชีพวิศวกร 21 ปี ขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

สาขาทางวิศวกรรม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นวิศวกรสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 22.16 รองลงมาคือ วิศวกรสาขาวิศวกรรมโยธา จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 21.35 วิศวกรสาขาอื่นๆ ที่ไม่ใช่วิศวกรในสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหกรรม และวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 18.38 วิศวกรสาขาวิศวกรรมเครื่องกล จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 16.22 วิศวกรสาขา

วิศวกรรมไฟฟ้าจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.24 และวิศวกรสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.65 ตามลำดับ

ลักษณะขององค์กรที่สังกัด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นวิศวกรที่สังกัดในองค์กรที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ไม่ใช่ชาติญี่ปุ่น จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมาคือ วิศวกรที่สังกัดในองค์กรที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชาติญี่ปุ่น จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความพึงพอใจในการทำงาน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านความพึงพอใจในการทำงานของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร ทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของความพึงพอใจในการทำงานของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

ความพึงพอใจ ในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ฉันรู้สึกพอใจกับความมั่นคงของงานปัจจุบันของฉัน	43 (11.6)	136 (36.8)	136 (36.8)	41 (11.1)	14 (3.8)	3.41	0.962	6
ฉันรู้สึกพอใจกับการปฏิบัติของหัวหน้าต่อผู้ใต้บังคับบัญชา	52 (14.1)	139 (37.6)	121 (32.7)	46 (12.4)	12 (3.2)	3.47	0.988	5
ฉันรู้สึกพอใจในโอกาสที่ฉันจะก้าวหน้าจากตัวงานที่ฉันทำอยู่	38 (10.3)	124 (33.5)	141 (38.1)	52 (14.1)	15 (4.1)	3.32	0.974	7

*() ร้อยละ

ตารางที่ 4.3 ต่อ

ความพึงพอใจ ในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ฉันรู้สึกพอใจเกี่ยวกับ การที่บุคลากรในที่ ทำงานของฉันสามารถ เข้ากันได้	55 (14.9)	150 (40.5)	131 (35.4)	31 (8.4)	3 (0.8)	3.60	0.869	2
ฉันรู้สึกพอใจที่มีอิสระ ในการตัดสินใจด้วยตัว ฉันเองเกี่ยวกับการ ทำงาน	56 (15.1)	160 (43.2)	122 (33)	30 (8.1)	2 (0.5)	3.64	0.854	1
ฉันรู้สึกพอใจใน ค่าตอบแทน และ ปริมาณงานที่ฉันได้รับ มอบหมายอยู่	34 (9.2)	130 (35.1)	125 (33.8)	58 (15.7)	23 (6.2)	3.25	1.031	8
ฉันพอใจในสภาพของ การทำงาน (สถานที่, เสียง, แสง, อุณหภูมิ และสภาพแวดล้อมใน การทำงานอื่นๆ)	54 (14.6)	143 (38.6)	128 (34.6)	31 (8.4)	14 (3.8)	3.52	0.969	3
ฉันรู้สึกพอใจที่จะมี โอกาสได้เป็นส่วนหนึ่ง ของสังคมในที่ทำงาน	41 (11.1)	151 (40.8)	139 (37.6)	32 (8.6)	7 (1.9)	3.51	0.872	4
รวม (n=370)						3.47	0.940	

*() ร้อยละ

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับความพึงพอใจในการทำงานของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.47 และวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครแต่ละคนมีระดับความพึงพอใจในการทำงานแตกต่างกันน้อยโดย

พิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.940 จากนั้น เมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ฉันรู้สึกพอใจที่มีอิสระในการตัดสินใจด้วยตัวฉันเองเกี่ยวกับการทำงาน มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.64 และมีระดับความแตกต่างกันค่อนข้างน้อย โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.854

ลำดับที่ 2 ฉันรู้สึกพอใจเกี่ยวกับการที่บุคลากรในที่ทำงานของฉันสามารถเข้ากันได้ มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.60 และมีระดับความแตกต่างกันค่อนข้างน้อย โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.869

ลำดับที่ 3 ฉันพอใจในสภาพของการทำงาน (สถานที่, เสียง, แสง, อุณหภูมิและสภาพแวดล้อมในการทำงานอื่นๆ) มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.52 และมีระดับความแตกต่างกันค่อนข้างน้อย โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.969

ลำดับที่ 4 ฉันรู้สึกพอใจที่จะมีโอกาสได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมในที่ทำงาน มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.51 และมีระดับความแตกต่างกันค่อนข้างน้อย โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.872

ลำดับที่ 5 ฉันรู้สึกพอใจกับการปฏิบัติของหัวหน้าต่อผู้ใต้บังคับบัญชา มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.47 และมีระดับความแตกต่างกันค่อนข้างน้อย โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.988

ลำดับที่ 6 ฉันรู้สึกพอใจกับความมั่นคงของงานปัจจุบันของฉัน มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.41 และมีระดับความแตกต่างกันค่อนข้างน้อย โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.988

ลำดับที่ 7 ฉันรู้สึกพอใจในโอกาสที่ฉันจะก้าวหน้าจากตัวงานที่ฉันทำอยู่ มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.32 และมีระดับความแตกต่างกันค่อนข้างน้อย โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.974

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความผูกพันต่อองค์กร

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านความผูกพันต่อองค์กรของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็นปัจจัยความผูกพันทางอารมณ์ ปัจจัยความผูกพันต่อเนื่อง และปัจจัยความผูกพันในบรรทัดฐาน ทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตารางที่ 4.4 ตารางที่ 4.5 และตารางที่ 4.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันทางอารมณ์

ความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันทางอารมณ์	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ฉันรู้สึกมีความสุขมากถ้าได้ทำงานในองค์กรนี้ตลอดไป	29 (7.8)	106 (28.6)	149 (40.3)	57 (15.4)	29 (7.8)	3.13	1.026	2
ฉันรู้สึกอย่างมากกว่าหากองค์กรของฉันมีปัญหา มันคือปัญหาของฉันเองด้วย	28 (7.6)	114 (30.8)	145 (39.2)	62 (16.8)	21 (5.7)	3.18	0.988	1
รวม (n=370)						3.16	1.007	

*() ร้อยละ

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับความความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันทางอารมณ์ของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.16 และวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครแต่ละคนมีระดับความผูกพันต่อองค์กรแตกต่างกันน้อยโดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.007 จากนั้น เมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ฉันรู้สึกอย่างมากว่าหากองค์กรของฉันมีปัญหา มันคือปัญหาของตัวเองด้วย มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 และมีระดับความแตกต่างกันค่อนข้างน้อย โดยพิจารณาจากระดับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.988

ลำดับที่ 2 ฉันรู้สึกมีความสุขมากถ้าได้ทำงานในองค์กรนี้ตลอดไป มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และมีระดับความแตกต่างกันค่อนข้างน้อย โดยพิจารณาจากระดับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.026

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันต่อเนื้อเรื่อง

ความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันต่อเนื้อเรื่อง	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ในตอนนี้การอยู่ในองค์กรของฉันมันคือความจำเป็นที่ต้องอยู่ ซึ่งพอๆ กับความต้องการที่อยากจะอยู่	23 (6.2)	55 (14.9)	171 (46.2)	104 (28.1)	17 (4.6)	2.90	0.924	2
เป็นเรื่องยากที่ฉันจะออกจากองค์กรในตอนนี้ ถึงแม้ว่าอยากจะออกก็ตาม	41 (11.1)	72 (19.5)	121 (32.7)	101 (27.3)	35 (9.5)	2.95	1.136	1
รวม (n=370)						2.93	1.030	

*() ร้อยละ

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันต่อเนื้อเรื่องของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.93 และวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครแต่ละคนมีระดับความผูกพันต่อองค์กรแตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.030 จากนั้น เมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 เป็นเรื่องยากที่ฉันจะออกจากองค์กรในตอนนี้ถึงแม้ว่าอยากจะทำก็ตาม มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.95 และมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันค่อนข้างน้อย โดยพิจารณาจากระดับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.136

ลำดับที่ 2 ในตอนนี้การอยู่ในองค์กรของฉันมันคือความจำเป็นที่ต้องอยู่ ซึ่งพอๆ กับความต้องการที่อยากจะทำ มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.90 และมีระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันค่อนข้างน้อย โดยพิจารณาจากระดับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.924

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันในบรรทัดฐาน

ความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันในบรรทัดฐาน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ฉันรู้สึกว่าเป็นพันธะหรือต้องทดแทนบุญคุณแก่นายจ้างหรือองค์กรปัจจุบัน	30 (8.1)	98 (26.5)	140 (37.8)	66 (17.8)	36 (9.7)	3.05	1.076	2
แม้ว่าจะเป็นผลดีกับตัวฉันแต่ฉันไม่คิดว่ามันเป็นเรื่องที่ถูกต้องหากจะละทิ้งองค์กรในตอนนี้ไปทำงานที่อื่น	40 (10.8)	105 (28.4)	170 (45.9)	49 (13.2)	6 (1.6)	3.34	0.896	1
รวม (n=370)						3.20	0.986	

*() ร้อยละ

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันในบรรทัดฐานของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.20 และวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครแต่ละคนมีระดับความผูกพันต่อองค์กรแตกต่างกันน้อยโดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.986 จากนั้น เมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 แม้ว่าจะเป็นผลดีกับตัวฉัน แต่ฉันไม่คิดว่ามันเป็นเรื่องที่ถูกต้องหากจะละทิ้งองค์กรในตอนนี้ไปทำงานที่อื่น มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่า 3.34 และมีระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันค่อนข้างน้อย โดยพิจารณาจากระดับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่า 0.896

ลำดับที่ 2 ฉันรู้สึกว่าเป็นพันธะหรือต้องทดแทนบุญคุณแก่นายจ้างหรือองค์กรปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.05 และมีระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันค่อนข้างน้อย โดยพิจารณาจากระดับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.076

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจในการลาออก

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลความตั้งใจในการลาออกของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยทำการวิเคราะห์จากการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ ความตั้งใจในการลาออกของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

ความตั้งใจในการลาออก	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ในระยะนี้ท่านติดตามข่าวการประกาศรับสมัครงานอยู่เสมอ	57 (15.4)	84 (22.7)	107 (28.9)	67 (18.1)	55 (14.9)	3.06	1.273	4
หากมีโอกาสที่ท่านคิดว่าดีกว่าท่านพร้อมจะลาออกจากงานที่บริษัททันที	76 (20.5)	94 (25.4)	110 (29.7)	60 (16.2)	30 (8.1)	3.34	1.204	2
ท่านหยุดหรือลางานบ่อย เพราะไม่อยากมาทำงาน	31 (8.4)	64 (17.3)	118 (31.9)	80 (21.6)	77 (20.8)	2.71	1.215	7

*() ร้อยละ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ความตั้งใจในการลาออก	ระดับความคิดเห็น					X	SD	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ท่านไม่ชอบทำงานกับบริษัทที่ท่านทำอยู่	36 (9.7)	75 (20.3)	109 (29.5)	91 (24.6)	59 (15.9)	2.83	1.205	6
ท่านเคยคิดจะลาออกจากงานในช่วงสามเดือนที่ผ่านมา	61 (16.5)	87 (23.5)	102 (27.6)	64 (17.3)	56 (15.1)	3.09	1.292	3
ท่านทำงานที่บริษัทแห่งนี้เพราะมีความจำเป็นบางอย่าง	43 (11.6)	89 (24.1)	108 (29.2)	69 (18.6)	61 (16.5)	2.96	1.246	5
ท่านเคยลองไปสมัครงานที่อื่นด้วยตนเองหรือชักชวนเพื่อนร่วมงานไปสมัครงานที่อื่นในระหว่างที่ทำงานกับบริษัทปัจจุบัน	24 (6.5)	58 (15.7)	90 (24.3)	61 (16.5)	137 (37.0)	2.38	1.298	8
ท่านไม่คิดจะทำงานที่บริษัทแห่งนี้ไปจนเกษียณอายุงาน	113 (30.5)	74 (20.0)	82 (22.2)	47 (12.7)	54 (14.6)	3.39	1.409	1
รวม (n = 370)						2.97	1.267	

*() ร้อยละ

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับความตั้งใจในการลาออกจากงานของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.97 และวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครแต่ละคนมีระดับความตั้งใจในการลาออกจากงานโดยรวมแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.267 และเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้าน จะสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 ท่านเคยคิดจะลาออกจากงานในช่วงสามเดือนที่ผ่านมา มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.39 และมีระดับความแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.409

ลำดับที่ 2 หากมีโอกาสที่ท่านคิดว่าดีกว่า ท่านพร้อมจะลาออกจากบริษัททันที มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.34 และมีระดับความแตกต่างกันน้อย โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.204

ลำดับที่ 3 ท่านเคยคิดจะลาออกจากงานในช่วงสามเดือนที่ผ่านมา มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.09 และมีระดับความแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.292

ลำดับที่ 4 ในระยะนี้ท่านติดตามข่าวการประกาศรับสมัครงานอยู่เสมอ มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.06 และมีระดับความแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.273

ลำดับที่ 5 ท่านทำงานที่บริษัทแห่งนี้เพราะมีความจำเป็นบางอย่าง มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.96 และมีระดับความแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.246

ลำดับที่ 6 ท่านไม่ชอบทำงานกับบริษัทที่ท่านทำอยู่ มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.83 และมีระดับความแตกต่างกันน้อย โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.205

ลำดับที่ 7 ท่านหยุดหรือลางานบ่อยเพราะไม่ยอมมาทำงาน มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.71 และมีระดับความแตกต่างกันน้อย โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.215

ลำดับที่ 8 ท่านเคยลองไปสมัครงานที่อื่นด้วยตนเองหรือชักชวนเพื่อนร่วมงานไปสมัครงานที่อื่นในระหว่างที่ทำงานกับบริษัทปัจจุบัน มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.38 และมีระดับความแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.298

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอิทธิพลปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยความพึงพอใจในการทำงาน และปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรที่มีต่อความตั้งใจในการลาออกของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยความพึงพอใจในการทำงาน และปัจจัยความผูกพันต่อองค์กร ว่าปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการลาออกของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครอย่างไร โดยใช้สถิติทดสอบการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งมีการใช้เทคนิคการคัดตัวแปรเข้าแบบ Stepwise

4.5.1 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการทดสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์การถดถอยเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งเรียกว่าปัญหา Multicollinearity ผู้วิจัยจึงทำการตัดตัวแปรปัจจัยระยะเวลาในการประกอบอาชีพวิศวกร (Tenure) ออกจากการวิเคราะห์ด้วยเหตุผลจากการพิจารณาค่า VIF (Variance Inflation Factor) ถ้า VIF มีค่ามาก แสดงว่าตัวแปรอิสระตัวนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระอื่นๆ มาก โดยในที่นี้ ค่า VIF ของตัวแปร “ระยะเวลาในการประกอบอาชีพวิศวกร” (X_{Tenure}) มีค่า 10.892 อันถือได้ว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ มาก ซึ่งการพิจารณาค่า VIF ที่ดินั้นจะกำหนดว่าไม่ควรค่าสูงเกินกว่า 10 (Terry E. Dielman, 2005 : 161-162)

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการทดสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ถดถอยเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา

Multicollinearity		
ตัวแปร	VIF	Tolerance
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ (x_{sex})	1.037	0.964
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ (x_{age})	1.620	0.617
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส ($x_{marital}$)	1.595	0.627
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา ($x_{education}$)	1.137	0.880
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาในการทำงาน (x_{tenure})	10.892	0.092
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสาขาวิศวกรรมโยธา ($x_{major-CE}$)	1.040	0.961
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสาขาวิศวกรรมเครื่องกล ($x_{major-ME}$)	1.070	0.935
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ($x_{major-EE}$)	1.009	0.991
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ($x_{major-IE}$)	1.025	0.975
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ($x_{major-CoE}$)	1.031	0.970
ปัจจัยสัญชาติขององค์กรที่สังกัด (x_{Firm})	1.016	0.984
ปัจจัยความพึงพอใจในการทำงาน (x_{JS})	2.542	0.393
ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันทางอารมณ์ (x_{CO-A})	2.637	0.379
ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันต่อเนื้อ (x_{CO-C})	1.035	0.966
ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันในบรรทัดฐาน (x_{CO-N})	1.565	0.639

4.5.1 ผลการทดสอบอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามเพื่อสร้างสมการพยากรณ์

สมมติฐานการวิจัย ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาในการทำงาน ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสาขาทางวิศวกรรม ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสัญชาติขององค์กรที่สังกัด ปัจจัยส่วนบุคคลด้านความพึงพอใจในการทำงาน ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันทางอารมณ์ ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันต่อเนื้อ และปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันในบรรทัดฐาน มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการลาออกของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาในการทำงาน ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสาขาทางวิศวกรรม ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสัญชาติขององค์กรที่สังกัด ปัจจัย

ความพึงพอใจในการทำงาน ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันทางอารมณ์ ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันต่อเนื่อง ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันในบรรทัดฐาน **ไม่มีอิทธิพล**ต่อความตั้งใจในการลาออกของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาในการทำงาน ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสาขาทางวิศวกรรม ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสัญชาติขององค์กรที่สังกัด ปัจจัยความพึงพอใจในการทำงาน ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันทางอารมณ์ ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันต่อเนื่อง ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันในบรรทัดฐาน **มีอิทธิพล**ต่อความตั้งใจในการลาออกของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์ทางสถิติในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามด้วยวิธีการคัดเลือกนำตัวแปรเข้าแบบ Stepwise พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการลาออกของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครมี 7 ตัวแปร ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุเพื่อทดสอบตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการลาออกของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรอิสระ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	6.838	0.350		19.542	0.000**		
JS	-0.240	0.080	-0.196	-2.988	0.003**	0.0393	2.542
Firm-Japan	-0.487	0.073	-0.277	-6.681	0.000**	0.984	1.016
Age	-0.046	0.008	-0.318	-6.057	0.000**	0.617	1.620
CO-C	-0.235	0.043	-0.230	-5.487	0.000**	0.966	1.035
CO-A	-0.207	0.065	-0.214	-3.194	0.002**	0.379	2.637
marital	-0.292	0.104	-0.146	-2.815	0.005**	0.627	1.595
sex	0.194	0.082	0.099	2.372	0.018*	0.964	1.037
F-value	32.511						
Sig. (F)	0.000						
R	0.621						
R ²	0.386						
Adjust R ²	0.374						

จากตารางที่ 4.9 จะกำหนดให้ JS = ความพึงพอใจในการทำงาน, Firm-Japan = ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสัญชาติขององค์กรที่สังกัด, Age = ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ, Co-C = ความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันต่อเนื่อง, Co-A = ความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันทางอารมณ์, marital = ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส, sex = ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์การถดถอยเมื่อพิจารณาจากค่าสถิติ F-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการลาออกของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร Sig (F) มีค่าเท่ากับ 0.000 จึงยอมรับสมมติฐาน (H₁) ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H₀) ค่า Tolerance แต่ละตัวแปร มีค่าเท่ากับ 0.393, 0.984, 0.617, 0.966, 0.379, 0.627 และ 0.964 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 ส่วนค่า VIF แต่ละตัวแปร มีค่าเท่ากับ 2.542, 1.016, 1.620, 1.035, 2.637, 1.595 และ 1.037 ซึ่งไม่เกิน 10 แสดงถึงตัวแปรอิสระ

เป็นอิสระต่อกัน ทั้งนี้ค่า Adjust R² มีค่าเท่ากับ 0.374 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามโดยสามารถนำมาใช้พยากรณ์ความสัมพันธ์นี้ได้ 37.4%

ค่า Beta ของ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ (sex) มีค่าเท่ากับ 0.099 ซึ่งมีค่ามากกว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส (marital) มีค่าเท่ากับ -0.146 ปัจจัยความพึงพอใจในการทำงาน (JS) มีค่าเท่ากับ -0.196 ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันทางอารมณ์ (Co-A) มีค่าเท่ากับ -0.214 ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันต่อเนื้อ (Co-C) มีค่าเท่ากับ -0.230 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสัญชาติขององค์กรที่สังกัด (Firm-Japan) มีค่าเท่ากับ -0.277 และปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ (Age) มีค่าเท่ากับ -0.318 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีอิทธิพลมากกว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส ปัจจัยความพึงพอใจในการทำงาน ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันทางอารมณ์ ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันต่อเนื้อ ปัจจัยบุคคลด้านสัญชาติขององค์กรที่สังกัด และปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ตามลำดับ โดยสามารถพยากรณ์ตัวแปรความตั้งใจในการลาออก (TI) ซึ่งเป็นตัวแปรตาม ได้ร้อยละ 37.4 ซึ่งสามารถสร้างตัวแบบสมการพยากรณ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส ปัจจัยความพึงพอใจในการทำงาน ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันทางอารมณ์ ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันต่อเนื้อ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสัญชาติขององค์กรที่สังกัด และปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับความตั้งใจในการลาออกของวิศวกรในกรุงเทพมหานคร ได้ ดังนี้

ความตั้งใจในการลาออกของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร = 6.838 - 0.240ความพึงพอใจในการทำงาน - 0.487บริษัทสัญชาติญี่ปุ่น - 0.046อายุ - 0.235ความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันต่อเนื้อ - 0.207ความผูกพันต่อองค์กรด้านความผูกพันทางอารมณ์ - 0.292สถานภาพสมรสแล้ว + 0.194เพศชาย